

[Niels Eriksen.]

smør til Frankrig på 10 000 t, at Holland kan komme og forlange at få 20 pct. deraf i 1959. Det har de ret til at gøre, når de er inden for området, og det skal et udenforstående eksporterende land afgive. Og tilsvarende med alle andre af vore salgsprodukter til disse lande. Derfor er den store fare for os, at vi netop ved ikke at være med bliver skubbet ud af de nye markeder, vi har fundet.

Jeg kan ikke sige andet om det ærede medlem hr. Aage Foghs tale til landmændene — som det ærede medlem hr. Axel Kristensen ganske rigtigt karakteriserede som en dygtig vælgermødetale — end at jeg tror, den vil blive opfattet således ude omkring, at det, det ærede medlem siger, har deres sympati, men når de har tænkt lidt over det, siger de: men han giver os jo ikke noget at have den i!

For mig står hele spørgsmålet om den rigtige placering i de europæiske markedsdannelse som noget helt livsvigtigt for landbruget; derfor må man også finde sig i, at vi taler om det og måske også skriver om det af og til. Jeg vil gerne slå fast, at der er intet gendrevet af det, som stod i den pjece, som vi har udsendt; den holder stik, der er ikke rokket ved tallene i den.

Da vi alle erkender, at tingene hører sammen, og industrien har en stadig stærkere beskæftigelse end landbruget, vil jeg spørge: er betingelsen for en udbygning af vor industri ikke den, at landbruget fortsat vil have mulighed for at hjemføre de store beløb i fri valuta? Landbruget afleverede i fjor ikke mindre end 3 500 mill. kr. i fri valuta til det danske samfund. Jeg tror, at forudsætningen for, at vi kan udvikle og udbygge dansk industri, er, at vi åbner mulighed for, at noget sådant kan fortsætte.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg synes, der ligger en stor tanke bag fællesmarkedsdannelsen. På lidt længere sigt er betingelsen for et virkeligt økonomisk samarbejde, at produktionen kommer til at ligge, hvor det er naturligst for den; derved får vi den rationelle og billige produktion, der alene kan betinge stigende levestandard for alle. Jeg har aldrig kunnet forstå, at man ikke samtidig med et forsvarsmæssigt samarbejde etablerede et økonomisk samarbejde.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at vi

naturligvis må undersøge alle muligheder for placering, men vi må ikke overse, at fællesmarkedet i dag er en kendsgerning, og man er ved at udarbejde vedtægter og planer for samarbejdet. Jeg tror, det kan blive skæbnesvangert for os ikke at være med her, og jeg synes, det er regeringens ansvar, hvis vi forhandler så længe, at vi derved mister vor mulighed for at blive placeret, så vi ikke får eksportrum for vor stigende produktion og derved i virkeligheden begår økonomisk harakiri.

Frode Jakobsen: Der er noget, som næsten alle, der har haft ordet i denne debat, synes at gå ud fra som givet, og det er, at det eneste, der er grund til at spørge efter, er, hvilken løsning der er bedst for Danmark. Det synes at være en selvfølge, at det er det og det alene, det drejer sig om. Der er naturligvis ingen, der drømmer om at pege på en løsning, som han selv finder uheldig for Danmark, men er det den rigtige måde at stille problemet op på? Er det ikke i hvert fald lige så berettiget at spørge: hvad er den bedste løsning for Europa? Det betyder slet ikke en blåøjet idealistisk given afkald på det, der er ens eget lands interesser, for én ting kan ikke tænkes: at en udvej, som ikke er god for Europa, kan være god for Danmark.

Diskussionen om markedsplanerne er kun langsomt kommet i gang, og man har talt meget om de enkelte branchers interesser, men meget lidt om Europas. Vi er imidlertid et led i en større sammenhæng. Der er her i salen blevet talt om de tre muligheder: den nordiske toldunion, frihandelsområdet og fællesmarkedet af de seks.

Jeg mener, det er vigtigt, at det bliver slået fast, at der ikke er tre, men bare to muligheder, to europæiske muligheder: fællesmarkedet og frihandelsområdet; men så gælder det rigtignok om frihandelsområdet, at det kan forenes med en nordisk toldunion, og måske bliver det det, som i sidste instans får os til over for valget mellem frihandelsområde og fællesmarked at sige frihandelsområde. Men det er farligt at hylle sig i den illusion, at det nordiske samarbejde er en tredje selvstændig, ligeberettiget vej.

Der er foretaget prisværdige beregninger over, hvordan dansk erhvervsliv vil blive